

cencij Petre. Posebno hvalo pa moramo izreči č. g. župniku, da je tudi to leto zopet prevzel težko breme načelnštva, ter si s tem nakopal k svojim obilnim poslom še to mučno in trudapolno nalogo edino le iz ljubezni do dobre stvari. Bog ga nam še ohrani dolgo časa v našem kraji neumorno delujočega za narodno probujo in povzdigo narodnega blagostanja! — Od čistega dobička so se sklenile sledeče svote za dobrodelne namene: 15 gld. katoliškemu podpornemu društvu v Celji, 15 gld. za popravo podružnice Matere Božje v Vitanji, 10 gold. za dijaško kuhinjo v Celji, 5 gold. za pogorelce v St. Rupertu in 10 gld. družbi sv. Cirila in Metoda z dostavkom, da se ta svota ohrani toliko časa, dokler je ne bodo povikšali radovoljni doneski do stotaka, tako da bi župnija postala pokroviteljica te prekoristne šolske družbe. S posebnim veseljem odobravamo to misel, ter le želimo, da bi se tudi druge imovite župnije naše lepe domovine poprijele te ideje in jo v prosep slov. šolstva izvedle srečno. To kratko poročilo kaže, da je posojilnica v sposobnih rokah in da je postala krepka narodna zaslomba za okolico tako, da ji z radostnim srcem kličemo: Vivat, crescat, floreat!

Od Sv. Andraža v Slov. goricah. (Smrtna kosa.) Tužno je zapel zvon v nedeljo 30. aprila zvečer ob 1/2 9. uri, ter je naznanjal daleč okrog žalostno novico, da so nas zapustili blagi gospod župnik Josip Kukovec. Zboleli so v nedeljo, dne 23. aprila za plućnim vnetjem in zdihovali so v groznih bolečinah celi teden. Kako so jih ljubile verne ovčice njihove, kazalo se je v nedeljo, ko so se zbrali v ogromnem številu farani predpoldnom in popoldne v domači cerkvi, ter so pošiljali svoje goreče molitve in prošnje k Vsega-mogočnemu, da bi jim milostno ohranil njihovega vrlega dušnega pastirja. Pa Oče nebeški jih je poklical v 55. letu njihove dobe k sebi v boljšo domovino, da jim obilno poplača trud, ki so ga imeli z nami celih 18 let, od 1. maja 1875, ko so prišli k nam in do 1. maja 1893, ko smo jih gledali na mrtvaškem odru. Vrli Svet-Andraževčani pa se bodo gotovo zmiraj v molitvi hvaležno spominjali pokojnega gospoda župnika; ravnali se bodo po njihovih lepih naukih, da bodo vredni, se zbirati kedaj krog njih tamkaj v večnosti. Toraj: »Na svidenje unkray groba!« —h—

Iz Celja. (Izkaz) daril društvu »Dijaške kuhinje v Celji« za tekoče šolsko leto 1892—1893 darovanih od sledečih p. n. gospodov: Duhovniki o pogrebu rajnega gosp. kanonika Ivanca v Šmariji 70 gld., dr. Josip Pajek, duh. svetov. pošlje pri pogrebu rajnega g. župnika Sevnika nabranih 32 gld. 50 kr., dr. Ivan Rudolf v Konjicah 5 gld., V. Kolšek, c. kr. notar v Kranjski gori 2 gld., Norb. Zanier, trgovec in veleposestnik v St. Pavlu 5 gld., Ferdinand Roš, župan in obč. predstojnik v Hrastniku 3 gld., T. Cajnkar, c. kr. sodn. pristav v Laškem 2 gld., Josipina Prus, posestnica v Konjicah 5 gld., Anton Kolar, kaplan v Marenbergu 2 gld., L. Schwentner, trgovec v Brežicah 1 gld., gospodična Ema Razlag, učiteljica v Ljutomeru 1 gld., J. Janežič v Grižah 2 gld., Ivan Vilhar v Ljubljani 5 gld., Franc Rojko, župnik v Zavodnji 2 gld. 50 kr., Ant. Fischer, župnik v Dolu 2 gld., Miloš Levstik, učitelj v St. Andražu 50 kr., Jakob Krušič, župnik v St. Andražu 2 gld., Valentin Par, župnik in duhov. svetov. v Gotovljah 5 gld., Posojilnica v Zalcu 15 gld., Franc Kolar, posestnik v Trbovljah 2 gld., Mihael Strašek, župnik v St. Janžu na peči 2 gld., Radoslav Marzidovšek, c. kr. vojni duhovnik II. r. v Gorici 5 gld., Josip Zehelj, duh. svetov. in župnik v Mozirji 5 gld., Andrej Kdolšel, župnik pri Sv. Stefanu 5 gld., Tomaž Hofbauer, posestnik v Mozirji 5 gld., dr. Poznik v Rudolfovem 1 gld. 20 kr., Anton Turnšek, posestnik v Nazaretu 5 gld., Janez Zupanc,

posestnik v Gaberji pri Celji 2 gld., Valentin Mikus, kaplan v St. Jurji 5 gld., Lovrenc Vošnjak, duh. svet. in župnik v St. Jurji 5 gld., Anton Fröhlich, duh. svet. in nadžupnik v Slatini 5 gld., posojilnica v Slatini 5 gld., Anton Veternik, kaplan v Trbovljah 3 gld., Matija Stoklas, kooperator v St. Vidu 5 gld., Neža Kralj, posestnica v Trbovljah 3 gld., dr. Ludovik Filipič, odvetnik v Celji 5 gld., Ivan Kozinc, župnik v Slivnici 2 gld., Franc Kranje, nadučitelj v Slivnici 2 gld., Gašpar Šorn, posestnik in župan v Grajski vasi 2 gld., Franc Skubic, zdravnik v Velenji 5 gld. (Dalje prih.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nje veličanstvo cesarica se je vrnila s svoje dolge poti v domovino ter biva sedaj na cesarski graščini v Lainzu pri Dunaji. — Kakor drugje, tako pojemlje posebno na Dunaji in sploh po Dolenji Avstriji liberalcev dosedanja moč in bili bi kmalu na konci, ko bi nasprotnne stranke bile složne. V novem času pa so znamenja za to, da se te zjedinijo in če je resnica, bode za nas le dobro, ali mi še nimamo veliko upanja na tako zjedinjenje.

Štajarsko. V deželnem zboru gredó razprave se precej mirno naprej, nemški liberalci pa vendar-le ne strpijo tega miru ter udrihnejo semtertje čez mejo, nad Slovence, posebno posl. dr. Starkel čuti potrebo, da se pokaže za nasprotnika vsemu, kar je slovensko. Ne bode mu prineslo slave! — Strike zidarjev v Gradci je pri křaji, brez koristi za-nje, pač pa na škodo njim in mojstrom, po vrhu pa še dobijo nekateri hudih kaznij pri sodnijah. Sila in to je strike vselej, še ni nikoli kaj prida rodila!

Koroško. V zadnjem meseci je delalo 8 ljudskih učiteljev skušnjo iz slovenskega jezika in se ve, da so jo srečno prestali. S tem pa brz ni rečeno, da bodo oni poslej v šoli učili tudi slovenski, saj je učiteljem plesati, kakor se jim piska v Celovci pri c. kr. deželnem šolskem svetu. Tu pa sapa ne veje prijazno za slovenske ljudske šole. — Posl. dr. Steinwender je sklical une dni v Beljaku shod svojih volilcev. Le-ti so mu sicer izrekli svoje zaupanje, toda mož ne zaupa temu zaupanju veliko, kajti govori se, da misli odložiti svoje poslanstvo. Ne bode škodé.

Kranjsko. Vodja deželne vlade, baron Hein je imel v eni zadnjih sej dež. zbora nesrečno uro, ker je rekel, da on ne mara, če se večja občina razdruži v dve manjši. Poslanca Lavrenčič in Hribar sta mu odgovorila precej rezko, češ, da še ne pozna dežele dovolje. Bode najbrž tako tudi resnica. — Da se v Kranji odpre višja gimnazija, za to je sedaj nekoliko več upanja, kakor poprej; saj pa tudi res, čemu ste v Ljubljani dve, na Gorenjskem pa ni nobene?

Primorsko. Tisti mladeniči, ki so bili lani v Podgori natepli neke laške Goričane, dobili so sedaj hudo kazen do dveh let in še več ječe. Tudi stroške jim bode plačati. — Dež. sodnija v Trst je obsodila dva laška mladeniča na 14 dnij zapora, ker sta upila: viva il ré d'Italia! Škoda je samo to, da sodnija ne dobi v pest tistih mož, ki so krivi, da gleda laška mladina tako rada čez črnormene sohe v Italijo.

Hrvaško. Polagoma se hrv. ljudstvo vendar-le zaveda, da »narodna stranka« ni za koristi ljudstva, ampak dela le za koristi svojih mož in se torej klanja vladi, banu Khuen-Hedervaryu, češ, da pade tako še najbrž kaka drobtina z vladine mize za-njo.

Ogersko. Ministerstvo je predložilo načrte za troje novih postav: naj se vsprejme judovska vera v enako vrsto s krščanskimi verami, vzame vlada zapisovanje porodov, porok in smrti v svoje roke itd. Kaj bode iz teh načrtov? Judje so jih veseli, drugod pa se misli, da so te postavbe „mrtvo dete“. Kaj je resnica? — Kakor doslej kaže, hoče minister dr. Wekerle tudi pri šolah vpeljati nov red in najrajše, če brez katoliške cerkve in zoper slovanska ljudstva. — Cesar se je odločil priti v Ogersko glavno in prestolno mesto in pripravljajo mu ondi večje slavnosti, kakor po navadi. Oprati imajo pač svoje grehe zoper domoljubje!

Vunanje države.

Rim. Romarjev še vedno prihaja k sv. očetu Leonu XIII. in to iz vseh krajev sveta. — Sv. oče so dali drž. kancelarju nemškega cesarstva, grofu Caprivi visoko odlikovanje. To je znamenje, da je kancelar največ delal za to, da cesar pride v Rim in se sv. očetu pokloni.

Italija. Z nemškim cesarjem se je tudi kralj Umberto peljal iz Rima v Napolj in od ondot se v Pompeji. Ljudstvo ju je neki veselo vsprejemalo po mestih, pa tudi po vaséh, koder sta se vozila. — Revščina je velika in sedaj še je suša kmetovalcem vzela blizo vse upanje na žetev. — Delalcev so se po raznih mestih bali, ker jim dela manjka, vendar pa se doslej ni nikjer zgodila kaka večja rabuka.

Francija. V Parizu so volitve v mestni zastop h koncu in sedijo blizo vsi prejšnji možje v novem zastopu in bodo torej tudi nadalje gospodarili po načinu liberalizma, tedaj potratno, na škodo mesta. — »Delavski praznik« t. j. 1. maja je minol precej mirno, toda ne brez pobojev, stopli pa so se delalci sami med seboj — zavoljo ljubege miru ali ka-li.

Belgija. Nova volilna postava je tudi v senatu vsprejeta; predlog le-te postave je od katoliške stranke, ne pa, kakor list slov. liberalcev trdi, od strahke liberalcev: dr. Nysson je profesor bogoslovja in postava je njegov predlog!

Anglija. V drž. zboru se vleče posvetovanje o home-rulu, načrtu za irsko ustavo, precej na dolgo, vendar pa utegne h koncu obveljati. Ircem je tega želeti, vsaj nekaj dobijo z njo pravic: doslej so pa skorej čisto v rokah angleških lutrovcev.

Nemčija. Predlog v vojaški postavi utegne obveljati, sicer ne čisto po volji vlade, vendar pa tudi ne zoper njo. Cesar Viljem se vrne prav zavoljo nje prej iz Italije, v svoje prestolno mesto. — V Monakovem, prestolnem mestu Bavarskem, je izvoljen za župana dr. pl. Borscht, mož katol. prepričanja. Dosedanji je bil v tem oziru malo zanesljiv! Novi je dobil za-se vse glase, tudi liberalcev.

Rusija. Že izdavnja je vse tiho o kaki vojski z Nemčijo, vendar pa imajo neki pri Nemcih že gotove načrte za vojsko z Rusijo. To Rusom ni neznano, zato gledajo sedaj bolj, kakor kedaj na nemške prebivalce svoje, nič jim ne zaupajo prav, posebno še zato ne, ker so Nemci po večjem lutrovcu.

Bolgarija. Volitve v novo sobranje so vseskozi ugodne za sedanjo vlado in knez Ferdinando sme biti zadovoljen s svojo vlado. Da ga vsprejmejo slovesno, kar je največ mogoče, razumeje se lahko, saj si želijo vsi močnega vladarja in miru je tej državi sila potreba.

Srbija. Kraljica mati, Natalija mudi se sedaj še pri svoji sorodnici, kneginji Catargiu v Vidru blizu Jassyja. Kedaj da pride v Beligrad, ni še znano, vendar pa se dela že sedaj na to, da jo vsprejme glavno mesto z velikim bleskom.

Turčija. Sultan Abdul Hamid se je premislil ter

je sporočil knezu bolgarskemu, naj ne pride v Carigrad, ker sultanu ni za to, da pride pri ruskem carji v zamero in ta mu je gotova, če vsprejme kneza. Knez Ferdinand se torej izogne Carigrada.

Afrika. Angleška vlada bi najraje svoje vojake imela vedno v Egiptu in si tako obdržala oblast čez to državo. Zoper to pa je turski sultan in še bolj francoska vlada. Za Egipčane pa je sicer vse eno, kajti angleški vojaki so ondi itak vedno.

Amerika. V Cichagu so dne 1. maja odprli svetovno razstavo. Razstava je velikanska, če se tudi ni na njej vse blago, kar ga ima priti na razstavo. Avstrijski oddelek se neki dobro znaša na razstavi.

Za poduk in kratek čas.

S trebuhom za kruhom.

(Dalje.)

Polagoma se je solnce nagibalo k zatonu in se utapljalo v ocean. Po zgrbljenem vodovju se je razsipala široka solnčna cesta, razcefrala se v luske zlate, zabliškala, svetila, plamenela in izginila nekje v daljavi. Ko je ladija priplula na te proge ognjene, zdelo se je, da lovi utekajoče solnce. Dim bruhajoči iz dimnika se je porumenil, mokre vrvi in jadra se postala rožnata, mornarji so začeli peti. Med tem je čimdalje bolj naraščalo žareče kolo solnčno in zapadalo vedno nižje. Čez nekaj hipov se je še le videla polovica oble nad valovjem, potem samo žarki, a potlej se je po vsem zahodu razlila jedna velika zarja; v tem blesku pa ni bilo več videti, kje se končuje valovja svetlost in začena nebo. Vzduh in voda sta zajedno posrkala svetlobo, ki je stopnjema ugašala. Ocean je šumel, kakor bi se čulo le jedno veliko in rahlo šumenje, kakor bi šepetal molitev večerno.

V takih hipih dobiva duša človeška peroti, in česar se ima spominjati — se spominja; kar je ljubila — ljubi bolj goreče; po čemer hrepeni, k temu leti. Lovrenc in Micka sta tudi čutila, da ni njiju rodni kraj v to stran, kamor sta se peljala, če tudi ju veter nese tja, kakor listje ničevo, nego ondi, odkoder sta odrinila; tam je blažena zemlja slovenska, obrastena z vinogradi in gozdi, okrašena s strehami slamnatimi, polna lastavic, križev o potih, belih hiš, cerkev in gradov; ondi je ona, kjer se pozdravljajo: »Pohvaljen bodi Jezus Kristus!« in odzdravljajo: »na vekov veke. Amen«. Tam je ona blagoslovljena, ona matka najslajša, tako poštena in draga nad vse na svetu! Česar torej njiju ubogi sreci prej nista čutili, to sta občutili sedaj. Lovrenc se je odkril; svetloba zahodna mu je obsevala osivele lase; duša njegova se je trudila, ker siromak ni vedel, kako bi Micki povedal to, kaj se mu je zdelo povedati potrebno; naposled reče:

»Micka, zdi se mi, ko bi meni kaj zaostalo tam za morjem«.

»Sreča in domovina ste ostali«, odvrne deklica tiho in dvigne oči, kakor bi molila.

Med tem se je stemnilo; potniki so ostavljali krov; vendar je bilo na ladiji nenavadno živahno. Po lepem zahodu ni vselej mirna noč; zategadel so se neprestano razlegale piščalke častnikov; mornarji so pa vlačili za vrvi. Končno ugasne rudeči blesk na morju. Ob enem se pa dvigne iz vode megla. Zvezde so zamigljale na nebu in izginile. Megla se je zgoščevala, zagrnivši nebo, obzor in sam parnik. Videl se je še le dimnik in veliki srednji jadrenik; mornarji so se zdeli od daleč kakor tenje. Jedno uro poznej se je skrillo vse v gosto bel-